

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 326

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 mai 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 222 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României	2-3	175.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Manuela-Irina Pătrășcoiu a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor Publice.....	13
Decizia nr. 365 din 24 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din aceasta, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.....	4-8	176.	— Decizie pentru eliberarea domnului Mihail Vasile-Ozunu din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului la Ministerul Apărării Naționale	14
Decizia nr. 374 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă	8-10	177.	— Decizie pentru numirea domnului Dan Tătaru în funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului la Ministerul Apărării Naționale	14
Decizia nr. 375 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă	10-11	178.	— Decizie privind eliberarea domnului Cătălin Teodor Vătafu din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene.....	15
Decizia nr. 377 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă	11-12	179.	— Decizie privind numirea domnului Alexandru Răzvan Cotovelea în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene	15
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
174.	— Decizie pentru numirea domnului Liviu Voinea în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.....	13	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		675.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind supunerea regimului de control prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare a operațiunii de export al unui strung carusel cu portal deplasabil SC 60/80-DY-CNC-F02 către firma Larsen & Toubro LTD. Hazira Manufacturing Complex, Dist. Suret, Gujarat, India	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 222**

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, excepție ridicată de Corneliu Căileanu în Dosarul nr. 5.154/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 217D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 februarie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 6 martie 2012, iar apoi, pentru același motiv, la data de 7 martie și 13 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.154/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României.**

Excepția a fost ridicată de Corneliu Căileanu cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ și fiscal având ca obiect recursul formulat împotriva Sentinței nr. 768/CA/22 septembrie 2010 a Tribunalului Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care prevăd că decizia de sancționare a medicului stabilită de Comisia superioară de disciplină de pe lângă Colegiul Medicilor din România poate fi atacată în contencios administrativ de către medicul sancționat, sunt contrare dispozițiilor constituționale și internaționale care consacră dreptul de acces liber la justiție, având totodată un caracter discriminatoriu. Astfel, aceste dispoziții nu prevăd dreptul persoanei care a declanșat procedura răspunderii disciplinare a medicului la aceeași cale de atac. Deși răspunderea disciplinară nu înlătură răspunderea

penală, contravențională sau civilă a medicului, totuși decizia Comisiei de disciplină stabilește existența culpei medicului. Prin urmare, dacă se constată inexistența culpei medicului, atunci soluția acțiunilor în justiție penală, civilă ori contravențională va fi de respingere.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora *„Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea.”*

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...] La articolul 29, alineatul (5) se abrogă”.*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 privind statul român, art. 5 privind cetățenia, art. 15 referitor la universalitate, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 73

privind categoriile de legi, art. 126 alin. (6) referitor la controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, art. 142 alin. (1) privind structura Curții Constituționale și art. 146 lit. d) referitor la atribuțiile Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 11 și art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la procesul echitabil și interzicerea discriminării, dar și în raport cu prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la convenția mai sus amintită referitoare la interzicerea generală a discriminării.

Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 451 din Legea nr. 95/2006 au mai fost supuse analizei de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și critici asemănătoare în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Curtea a reținut că „răspunderea disciplinară a medicilor își are temeiul în obligațiile ce izvorăsc din prevederile legilor și regulamentelor profesiei medicale, ale Codului de deontologie medicală și ale regulilor de bună practică profesională, ale Statutului Colegiului Medicilor din România ori ale deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, obligații a căror nerespectare prejudiciază onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România. Prin urmare, această formă specială de răspundere vizează strict raporturile dintre medic, pe de o parte, și categoria profesională din care face parte sau reprezentantul acestei categorii, Colegiul Medicilor din România, ale căror interese sunt prejudiciate, de cealaltă parte.

Acest cadru al răspunderii disciplinare justifică soluția legislativă criticată care consacră dreptul de a ataca în justiție decizia Colegiului Medicilor din România doar pentru medicul sancționat prin această decizie.

Aceasta nu are însă semnificația restrângerii dreptului persoanei care a formulat plângerea împotriva medicului de a obține în justiție repararea drepturilor sau intereselor sale vătămăte prin conduita medicului. În acest sens, trebuie observat că art. 442 din Legea nr. 95/2006 prevede că *«Răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Medicilor din România, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, conform prevederilor legale.»*

În prezenta cauză, însă, autorul excepției nu se plânge de faptul că nu ar avea acces la justiție pe calea unei acțiuni penale, contravenționale sau civile, ci că exercitarea anterioară a acțiunii disciplinare lipsește de efect aceste acțiuni. În acest sens, arată faptul că decizia Comisiei superioare de disciplină, prin care s-a reținut că medicul împotriva căruia s-a inițiat acțiune disciplinară

nu săvârșise o abatere disciplinară, a constituit motivul de neîncepere a urmării penale împotriva acestuia.

Un astfel de argument suplimentar nu este de natură a schimba soluția deciziei Curții Constituționale mai sus amintite.

Astfel, Curtea apreciază că, în realitate, aspectele invocate de autorul excepției țin de modul de aplicare a legii. Acțiunea disciplinară nu doar că nu împiedică exercitarea acțiunilor penale, contravențională sau civilă, dar nu poate constitui nici temeiul admiterii ori respingerii pe fond a acțiunii penale, întrucât aceasta din urmă se bucură de prioritate în soluționare. Altfel spus, penalul ține în loc disciplinarul, așa cum ține în loc și civilul. O astfel de soluție se impune având în vedere deosebirea graduală a normelor sociale pretins lezate. De altfel, niciun text din Legea nr. 95/2006 nu condiționează exercitarea acțiunilor penale, civile ori contravenționale de către persoana pretins a fi vătămată de exercitarea și soluționarea anterioară a acțiunii disciplinare.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010, Curtea constată că acestea abrogă prevederile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, prevederi potrivit cărora *„Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă”*.

Asupra conformității dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 cu dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.610 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 7 martie 2012, în care a arătat că prevederile legale criticate nu îngăduiesc posibilitatea părților interesate de a se adresa instanțelor judecătorești și de a valorifica în acest cadru toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, întrucât, așa cum rezultă din chiar conținutul prevederilor criticate, în măsura în care s-a admis o excepție de neconstituționalitate, aceasta poate constitui motiv de revizuire a unei hotărâri definitive pronunțate, dacă soluția dată s-a întemeiat pe dispoziția declarată neconstituțională sau pe alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare. În plus, prin continuarea judecării în cauzele în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate, se dă expresie exigenței constituționale consacrate de art. 21 alin. (3) potrivit căreia părțile au dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, excepție ridicată de Corneliu Căileanu în Dosarul nr. 5.154/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 24 aprilie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010
privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său,
și, în special, a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din aceasta, precum și ale art. 1
din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**

Acsinte Gaspar	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al unor membri de sindicat, în Dosarul nr. 6.140/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 198D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 238D/2012, nr. 239D/2012, nr. 251—253D/2012, nr. 272—279D/2012, nr. 285—287D/2012, nr. 299D/2012, nr. 340D/2012, nr. 602D/2012, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al unor membri de sindicat, în dosarele nr. 6.582/40/2011, nr. 6.583/40/2011, nr. 3.858/40/2011, nr. 6.311/40/2011, nr. 6.542/40/2011, nr. 4.826/40/2011, nr. 4.828/40/2011, nr. 4.821/40/2011, nr. 6.592/40/2011, nr. 4.824/40/2011, nr. 4.107/40/2011, nr. 4.463/40/2011, nr. 6.552/40/2011, nr. 6.142/40/2011, nr. 6.581/40/2011, nr. 6.593/40/2011, nr. 3.989/40/2011, nr. 7.869/40/2011 și nr. 6.590/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 607D/2012 și nr. 608D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al unor membri de sindicat, în dosarele nr. 7.445/40/2011 și, respectiv, nr. 7.444/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 238D/2012, nr. 239D/2012, nr. 251—253D/2012, nr. 272—279D/2012, nr. 285—287D/2012, nr. 299D/2012, nr. 340D/2012, nr. 602D/2012, nr. 607D/2012 și nr. 608D/2012 la Dosarul nr. 198D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, indicând în acest sens jurisprudența constantă a Curții în materie, respectiv deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010 și nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 decembrie 2011, 15 noiembrie 2011, 6 decembrie 2011, 5 ianuarie 2012, 12 ianuarie 2012, 19 ianuarie 2012, 16 ianuarie 2012, și, respectiv, 11 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.140/40/2011, nr. 6.582/40/2011, nr. 6.583/40/2011, nr. 3.858/40/2011, nr. 6.311/40/2011, nr. 6.542/40/2011, nr. 4.826/40/2011, nr. 4.828/40/2011, nr. 4.821/40/2011, nr. 6.592/40/2011, nr. 4.824/40/2011, nr. 4.107/40/2011, nr. 4.463/40/2011, nr. 6.552/40/2011, nr. 6.142/40/2011, nr. 6.581/40/2011, nr. 6.593/40/2011, nr. 3.989/40/2011, nr. 7.869/40/2011 și nr. 6.590/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al unor membri de sindicat, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de anulare a unor decizii de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 118/2010 și a Legii nr. 285/2010.

Prin încheierile din 23 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.445/40/2011 și nr. 7.444/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al unor membri de sindicat, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de anulare a unor decizii de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 118/2010 și a Legii nr. 285/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că diminuarea cu 25% a cuantumului brut al salariului de încadrare, dispusă de art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, soluție legislativă

preluată de art. 1 din Legea nr. 285/2010, încalcă dreptul de proprietate, garantat atât la nivelul Constituției României, prin art. 44 și art. 136 alin. (1) și (5), dar și prin prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că salariul se include în categoria de „bunuri” în accepțiunea art. 1 din Primul Protocol la Convenție (Hotărârile din 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și, respectiv, *Cazacu împotriva Moldovei*), fiind nejustificată privarea de un bun în condițiile în care nu există nicio rațiune legală în acest sens, care să țină de necesitatea asigurării securității naționale (așa cum s-a pretins în cazul Legii nr. 118/2010, care ar fi trebuit să-și înceteze aplicabilitatea la 31 decembrie 2010) și în condițiile în care nu există prevăzută nicio modalitate de compensare (compensare materială directă sau prin reducerea corelativă a normei de muncă) a pierderii suferite pentru perioada în care diminuarea salarială este în vigoare. Se precizează că efectele Legii nr. 118/2010 sunt resimțite și în prezent, deoarece Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calcularea drepturilor salariale „salariul brut pentru luna octombrie 2010”, adică salariul diminuat cu 25% prin Legea nr. 118/2010. Dreptul de proprietate este violat în însăși substanța sa, restrângerea fiind astfel neconstituțională, având în vedere că s-a aplicat o reducere cu un sfert a salariului, cu atât mai mult cu cât, după 1 ianuarie 2011, Guvernul a permanentizat diminuarea salarială, chiar dacă a înapoiat 15% din cuantumul salariului din luna octombrie 2010.

Cu privire la aceeași Lege nr. 118/2010, autorul excepției apreciază că este neconstituțională și din perspectiva procedurii de adoptare și promulgare, și anume cu încălcarea art. 146 și a art. 147 alin. (2) din Constituție, a art. 15 din Legea nr. 47/1992 și a art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. Astfel, se arată că, ulterior adoptării Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (nr. 118/2010), a fost sesizată Curtea Constituțională în cadrul controlului *a priori*, control concretizat prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010 și prin care se stabilește că dreptul la muncă este un drept complex, care include și dreptul la salariu. Obiecția de neconstituționalitate fiind parțial admisă, legea a fost trimisă în Parlament pentru deschiderea procedurii de reexaminare. Viciul de neconstituționalitate al procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010 constă în aceea că, după adoptarea sa în Parlament, cu modificările și corelările impuse prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, aceasta a fost trimisă spre promulgare, decretul de promulgare fiind emis însă în aceeași zi, și publicat a doua zi, împreună cu legea, în Monitorul Oficial al României, fiind deci ignorat termenul acordat subiectelor de drept prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora. De altfel, acest lucru s-a și întâmplat, iar prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea Constituțională a constatat că obiecția de neconstituționalitate a fost introdusă în termenul legal de două zile prevăzut de Legea nr. 47/1992, însă proiectul de lege criticat a fost totuși promulgat prin decret prezidențial și publicată Legea nr. 118/2010 în Monitorul Oficial al României.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă, exprimându-și opinia în dosarele nr. 198D/2012, nr. 238D/2012, nr. 239D/2012, nr. 251—253D/2012, nr. 277—279D/2012, nr. 340D/2012, nr. 602D/2012, nr. 607D/2012 și nr. 608D/2012, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din

25 iunie 2010, nr. 975 din 7 iulie 2010, nr. 1.655 din 28 decembrie 2010 și nr. 1.155 din 13 septembrie 2011.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă, exprimându-și opinia în dosarele nr. 272—276D/2012, nr. 285—287D/2012 și nr. 299D/2012, apreciază ca fiind întemeiată excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010, în ansamblul ei, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2), art. 146 și art. 147 alin. (2) din Constituție. Se arată, în acest sens, că la adoptarea proiectului acestei legi nu au fost respectate procedura și condițiile impuse de Legea fundamentală și de Legea nr. 47/1992 pentru exercitarea, de către titularii dreptului de a sesiza Curtea Constituțională, enumerați în Constituție, a dreptului de formulare a obiecției de neconstituționalitate, deoarece, după adoptarea în procedură de urgență, proiectul de lege nu a fost depus la secretariatul general al Camerei Deputaților și, mai mult, a fost trimis Președintelui României spre promulgare în aceeași zi, legea fiind publicată a doua zi în Monitorul Oficial al României. Se apreciază că un asemenea viciu de procedură nu poate fi înlăturat, fiind încălcate principiul constituțional conform căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, precum și cel potrivit căruia „Nimeni nu este mai presus de lege”. De asemenea, se reține că, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea Constituțională a stabilit definitiv și general obligatoriu că a fost depusă o obiecție de neconstituționalitate asupra acestei legi, în termenul legal. Or, precizează instanța de judecată, în această situație, art. 77 din Constituție prevede că promulgarea se face în cel mult 10 zile de la primirea deciziei Curții Constituționale prin care s-a confirmat constituționalitatea sa. În raport cu considerentele reținute în decizia mai sus menționată, instanța de judecată consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la data de 3 iulie 2010, atâta timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Măsura legală de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate ce afectează dreptul la salariu în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție, având în vedere contextul gravei crize economice, de natură să afecteze întregul sistem economic și financiar al statului. Curtea Constituțională a statuat în deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010 și nr. 1.655 din 28 decembrie 2010 că această restrângere este necesară într-o societate democratică, proporțională situației ce a determinat-o, că aceasta urmărește un scop legitim și că menține un echilibru echitabil între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului, fiind totodată o măsură aplicată în mod nediscriminatoriu tuturor categoriilor de personal bugetar, în același cuantum, și cu caracter temporar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010. În realitate, Curtea, având în vedere motivarea autorului excepției de neconstituționalitate, reține ca obiect al acesteia, pe lângă dispozițiile legale mai sus indicate, și Legea nr. 118/2010, în ansamblul său. Textele de lege criticate prevăd, punctual, următoarele:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: (...)*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”

Cu privire la acest din urmă text de lege, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice dispune următoarele: „(1) *Începând cu luna ianuarie 2011, drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 și 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 15% față de cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.”*

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și*

cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate și inviolabilitatea proprietății private, art. 146 lit. a) și ale art. 147 alin. (2) din Constituție, referitoare la termenul acordat pentru sesizarea Curții Constituționale asupra neconstituționalității unei legi înainte de promulgare, și ale art. 148 alin. (2) referitor la principiul priorității de aplicare a reglementărilor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din *Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, și cele ale art. 17 din *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, ambele texte conținând garanții de protecție a proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Prevederile Legii nr. 118/2010, referitoare la diminuarea cuantumulului salariului personalului bugetar, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 din aceasta, iar Legea nr. 285/2010 și-a încetat efectele juridice la 31 decembrie 2011. Cu toate acestea, prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor legale criticate.

II. În ce privește criticile de natură extrinsecă, referitoare la neconstituționalitatea procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010, și anume la nerespectarea termenului prevăzut pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra unei legi anterior promulgării, Curtea Constituțională a mai analizat o situație similară prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, reținând, de principiu, următoarele: „Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a

fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.”

Față de criticile de neconstituționalitate privind încălcarea art. 146 lit. a) și a art. 147 alin. (2) din Constituție din perspectiva nerespectării termenului acordat pentru sesizarea Curții Constituționale asupra neconstituționalității unei legi înainte de promulgare, Curtea observă faptul că niciunul dintre cele două texte fundamentale nu conțin o referire expresă asupra acestui termen. Pentru situația în care o lege a fost trimisă spre reexaminare, Constituția prevede, la art. 77 alin. (3), termenul de 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare în care Președintele este obligat să o promulge. Pentru celelalte cazuri, deci și pentru situația în care legea nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire, potrivit alin. (1) al aceluiași articol. Termenele specifice procedurii premergătoare trimerii legii spre promulgare sunt reglementate prin Legea nr. 47/1992, care stabilește, prin dispozițiile art. 15 alin. (2), că în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. Potrivit aceleiași norme, în cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile. Aceeași soluție juridică se regăsește și la art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților. Prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, Curtea a reținut că natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Totodată, pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. De altfel, prin decizia anterior menționată, Curtea a soluționat obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (devenită Legea nr. 118/2010), reținând, pentru motivele acolo arătate, că aceasta este inadmisibilă.

III. Sub aspectul susținerilor de neconstituționalitate intrinseci formulate de autorul prezentei excepții, Curtea constată că soluția legislativă vizată de acesta a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel,

Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a observat că prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele privilegii, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a

acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid posibil a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010. Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, examinând cererile nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, soluționate prin decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României*, respectiv *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între

cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În sfârșit, Curtea face referire și la jurisprudența sa în materie, respectiv deciziile nr. 91 și 98 din 7 februarie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012 sau Decizia nr. 132 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 20 aprilie 2012, prin care s-a pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate având același obiect și critici de neconstituționalitate similare celor formulate în acest dosar și a căror soluție și considerente își mențin valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din aceasta, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitatea de reprezentant al unor membri de sindicat, în dosarele nr. 6.140/40/2011, nr. 6.582/40/2011, nr. 6.583/40/2011, nr. 3.858/40/2011, nr. 6.311/40/2011, nr. 6.542/40/2011, nr. 4.826/40/2011, nr. 4.828/40/2011, nr. 4.821/40/2011, nr. 6.592/40/2011, nr. 4.824/40/2011, nr. 4.107/40/2011, nr. 4.463/40/2011, nr. 6.552/40/2011, nr. 6.142/40/2011, nr. 6.581/40/2011, nr. 6.593/40/2011, nr. 3.989/40/2011, nr. 7.869/40/2011, nr. 6.590/40/2011, nr. 7.445/40/2011 și nr. 7.444/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 374

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 706D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent șef referă asupra cauzei și arată că partea Arhiepiscopia Romano-Catolică București a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Millennium Building Development” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 50/39/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și

Prin Încheierea din 12 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 50/39/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială,**

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Millennium Building Development” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire împotriva Deciziei nr. 1.989 din 3 noiembrie 2010, pronunțată de Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 562/39/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (3) și art. 24 alin. (1), deoarece „în formularea actuală acestea sunt lacunare și constituie o restrângere excesivă și nerezonabilă a dreptului la apărare și respectiv a dreptului la un proces echitabil”, în sensul că „părțile sunt obligate să promoveze calea de atac a revizuirii fără să cunoască considerentele hotărârii pronunțate pentru a-și putea motiva în fapt și în drept cererea, respectiv pentru a-și organiza apărarea”. De asemenea, consideră că, întrucât „accesul la justiție pe calea exercitării revizuirii devine incert și aleatoriu, adică limitat în privința părților în cauza în care greșeala instanței nu transpare în mod evident din chiar dispozitivul hotărârii”, și, „pentru a asigura posibilitatea părților de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, legea poate și trebuie să stabilească la nevoie reguli deosebite”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. *în cazurile prevăzute de art. 322 pct. [...], 2 [...], când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; [...];*

— Art. 322 pct. 2: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*

2. *dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că termenul de o lună, în care se poate formula cerere de revizuire împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate de instanța de recurs după evocarea fondului, este socotit de la momentul pronunțării respectivei hotărâri, indiferent de momentul când partea interesată a luat cunoștință de motivele hotărârii atacate, iar acest fapt nu este de natură a încălca sau restrânge niciun drept constituțional.

Astfel, de principiu, hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 353 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 29 mai 2006, „formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate”.

Mai mult, prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, Curtea a statuat, în esență, că prin art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termenul legal cu cererea de revizuire.

Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că insuficiența diligență, nepriceperea sau lipsa de sollicitudine a personalului instanței, din cauza căruia persoana interesată nu a putut intra în posesia hotărârii atacate în interiorul termenului de revizuire, reprezintă situații de fapt care nu pot fi imputabile reglementării criticate.

Obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Curtea observă că, deoarece temeiul de drept, în baza căruia autorul excepției își întemeiază cererea de revizuire, este art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căreia se poate cere revizuirea „*dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s-a dat mai mult decât s-a cerut*”, autorul excepției nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, problemele pe care le ridică fiind de aplicare și interpretare a dispozițiilor procedurale criticate, chestiuni care țin exclusiv de competența instanțelor de judecată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua raportate la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Millennium Building Development” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 50/39/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Magdalena-Veronica Tara în Dosarul nr. 3.787/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 755D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.787/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de contestatorul Magdalena-Veronica Tara cu ocazia soluționării unei contestații în anulare, în contradictoriu cu intimații Rița Gărgărița și Virginia Bondoc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor

constituționale ale art. 21, art. 24 și ale art. 20 raportate la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece „dreptul de a formula o cerere de recuzare a judecătorului reprezintă un drept teoretic sau iluzoriu”. Autorul excepției invocă în susținerea criticii Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, concretizată în Cauza *Airey contra Irlandei*, 1979, și Cauza *Artico contra Italiei*, 1980.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Judecătorul poate fi recuzat: [...]*”

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă; [...]*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în

art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii.

Astfel, prin Decizia nr. 364 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2008, și prin Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, Curtea a statuat, în esență, ca dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a observat însă că aceste dispoziții de lege acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 și art. 24.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Magdalena-Veronica Tara în Dosarul nr. 3.787/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 377

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 794D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea nr. 30 din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.726/288/2008, **Tribunalul Vâlcea — Secția**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 6.726/288/2008 al Tribunalului

comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de intimatul-pârât Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea cu ocazia soluționării recursului formulat de recurentul-reclamant Societatea Comercială „Agrodor” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea împotriva Sentinței civile nr. 7.561 din 22 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Râmnicu Vâlcea într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 16, art. 21 și art. 23, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, „pe de o parte, atunci când se recuză un judecător în recurs nu există o posibilitate de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare odată cu fondul pentru că, fiind pronunțată în recurs, este irevocabilă, iar pe de altă parte, judecătorii cunosc acest lucru și nu se abțin și în situațiile concrete de vădită incompatibilitate”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 23 privind libertatea individuală, precum și a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, spre exemplu, prin Decizia nr. 244 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 15 octombrie 2002, Decizia nr. 1.070 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, Decizia nr. 544 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, și Decizia nr. 1.191 din 30 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 27 octombrie 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură simplă și operativă, integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție.

Totodată, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care, în considerarea unor situații speciale, poate institui reguli speciale.

De asemenea, Curtea a constatat că reglementarea actuală din Codul de procedură civilă nu lipsește partea interesată de dreptul de a ataca încheierea prin care s-a respins recuzarea, iar faptul că exercițiul acestui drept este corelat cu contestarea fondului cauzei nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al exercițiului unei căi de atac.

Prin instituirea acestei proceduri, legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac și să realizeze un spor de celeritate în soluționarea cauzelor.

În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi, Curtea a constatat că, prin prevederile legale deduse controlului de constituționalitate, legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite.

Intrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 6.726/288/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Liviu Voinea în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 16 mai 2012, domnul Liviu Voinea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 14 mai 2012.

Nr. 174.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Manuela-Irina Pătrășcoiu a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor Publice**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Finanțelor Publice prin Adresa nr. 4.987 din 11 mai 2012,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Manuela-Irina Pătrășcoiu a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 14 mai 2012.

Nr. 175.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Mihail Vasile-Ozunu
din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul,
informare publică și creșterea calității vieții personalului
la Ministerul Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Apărării Naționale prin Adresa nr. M.640 din 12 mai 2012,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 și al art. 32 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihail Vasile-Ozunu se eliberează din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului la Ministerul Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 14 mai 2012.
Nr. 176.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Dan Tătaru în funcția de secretar
de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică
și creșterea calității vieții personalului
la Ministerul Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Apărării Naționale prin Adresa nr. M.640 din 12 mai 2012,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 și al art. 32 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Tătaru se numește în funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului la Ministerul Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 14 mai 2012.
Nr. 177.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind eliberarea domnului Cătălin Teodor Vătafu din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Europene nr. 1.899/LO din 11 mai 2012,

în temeiul art. 15 lit. d) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin Teodor Vătafu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 14 mai 2012.
Nr. 178.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Alexandru Răzvan Cotovelea în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Europene nr. 1.899/LO din 11 mai 2012,

în temeiul art. 15 lit. d) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011 privind stabilirea unor măsuri organizatorice în domeniul afacerilor europene, precum și al art. 3 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Răzvan Cotovelea se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Europene, responsabil cu coordonarea activității Direcției generale coordonarea instrumentelor structurale și a Direcției Asistență Spațiul Economic European.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 14 mai 2012.
Nr. 179.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind supunerea regimului de control prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare a operațiunii de export al unui strung carusel cu portal deplasabil SC 60/80-DY-CNC-F02 către firma Larsen & Toubro LTD. Hazira Manufacturing Complex, Dist. Suret, Gujarat, India

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare,

ținând seama de prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2010 privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2011, cu modificările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.040/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — Se supune regimului de control prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare operațiunea de export al unui strung carusel cu

portal deplasabil SC 60/80-DY-CNC-F02 către firma Larsen & Toubro LTD. Hazira Manufacturing Complex, Dist. Suret, Gujarat, India.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu

București, 7 mai 2012.
Nr. 675.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

